(על הרוגי מלכות) → 11a (מכות בשלשה|משנה ב'ן) 23.1.7;

```
1. כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוֹ אֶל הַמִּשָׁפָט וּשְּׁפָטוּם וְהַצְּדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק וְהָרְשִׁיעוּ אֶת הָרָשָׁע: דברים כה, א
2. וְעֲשׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמָם לְעֲשׂוֹת לְאָחִיוּ וּבַעַרְתָּ הָרָע מִקְּרְבֶּךְּ: דברים יט, יט
3. וְהָיָה אִם בִּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשּׁפַט וְהַבָּהוֹ לְפָנָיוֹ כְּדִי רְשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר: דברים כה, ג
4. אַרְבְעִים יֻכְּנוּ לֹא יֹסִיף פָּן יֹסִיף לְהַפֹּתוֹ על אֵלֶה מַבֶּה רַבָּה וְנְקְלָה אָחִידְּ לְעֵינְיְּדְּ: דברים כה, ג
5. לֹא תִּנְאָף ס לֹא תִּנְגָּה ס לֹא תַּנְגָה ס לֹא תַּנְגָה בְּרָעָךְ עֵּר שְׁמֵּך: שמוּת כ, יב
6. וְלֹא תְּרָאף ס לֹא תְּנָאָה הְשָׁע לְמוֹת כִּי מוֹת יוִמְת: במִדבר לה, יא
7. וְקְדְּשְׁתָם אָת שְׁנַת הַחָּמְשִׁים שְׁנָה וְלְרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יִשְׁכֶּי, יוֹבל הָוֹא תִּהְיָה, לָכֶם וְשְׁבְּתָּם אָישׁ אֶל מְשְׁפַחְתוֹ תָּלְּאָר מָל אוֹ מִישִׁים שְׁנָה וְלְיִיאָל מְבָּנִי יִילְם וַיִּיאְבֶר לְעָוְדִא אֲנַחְנוֹ מְעָלְנוֹ בֵאלֹהְינוֹ וְלַשֶׁב נְשִׁים נְבְרָיוֹת מֵעְמֵי הָאָרָץ לְכָל יִשְׁבָּי, יוֹב לְּהוֹא תִּנְהְיִייִאל מְבְּנֵי יִילְם וַיִּאֹבֶה לֹץ לְנִיה הָיִה בִּבְּר לְּיִלְם וְיִיאָם לְּלָּדְ לְמָה זְּה בִּשְׁרָם בְּיִבְּי מִילְם וְיִיאַם לְּעָל מְבְּנִי יִילִם נְיִיבְּה בְּיִישִׁר הְאָיִם לְּבָּל מְלָב עָל פְּנֶיך: הְם וְשְׁבְּנְיִם לְּשָׁרְם לְּלָּל מְבְּנִי יִילְם נִילְיבְּיִים לְשְׁבְּבְיִים לְשְׁבְּבְיִים לְשִׁרְ מְשִׁר בְּשְׁרָב עָל בְּנָּיךְ יִישְׁר בְּעָל בְּיִבְּי בְּיִים לְשְׁבָּב עָל בְּבָּיך יְתִישׁר בְּיִיב בְּיִים בְּבָּב מִילְם לִישְׁבְּי בְּיִבְם בְּיִבְים בְּיִם בְּבְיִה בְּיִב מְיִים בְּנִיה בְּיִבְם בְּיִבְם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְיִב בְּיִבְּם בְּיִם בְּיִב בְּיִים בְּיִב בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּיִם בְּיִב בְּיִם בְּיִם בְּבְּיִה בְּבְים בְּבְיִב בְּיִבְּים בְּלְים בְּבְיִב מְיִלְם בְּיִבְּהָּים בְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּבְּבְּיִים בְּיִבְּיִב בְּיִבְּים בְּיִב בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּבְיִים בְּיִבְיִים בְּבְּיִבְּיִבְּבְיִים בְּנִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְיוֹי בְּיִבְייִים בְּבְיִים בְּבְיִיים בְּבְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיוּ בְּיְיִים בְּ
```

- משנה ב"ב dispute ב"ד about size of ב"ד for מכות (3/23)
  - a Source (for 3): ושפטום (plural 2) +1 (odd number) = 3
    - i Challenge: והצדיקו, והרשיעו should be in the calculus 7
    - ii Defense: those are needed for עולא interpretation of this verse as referring to עולא:
      - 1 (note: עדים זוממים are explicitly mentioned v. 2)
      - 2 Question: source for סכות for עדים זוממים v. 3 (מכות given after מכות?)
        - (a) *Challenge*: why not infer it from v. 5
        - (b) Answer: that is a מכות no לאו שאב"מ no
  - b Source (for 23 ר' ישמעאל):
    - i רשע::רשע (vv. 1:6)
    - ii מלקות: is in lieu of execution
      - 1 Challenge: why do we appraise how many מכות (מכות גייא)? Let him die!
      - 2 Answer: v. 4 stipulates that the מכות be lashed "on the back of the living (אחיך)"
        - (a) *Challenge*: if so, when he is assessed as being able to withstand 20, why give him 18 (must be multiple of 3) why not give him 21; if he dies at 21, all 21 were still given "on the back of the living"
        - (b) Answer: that same phrase indicates that after being lashed, he must אחיך i.e. be alive
- II עבור החדש: examining the phrase עבור החדש (which requires 3)
  - Note: doesn't states קידוש (calculation) or קידוש (sanctification/declaration) but עיבור
    - i אביי: the proper reading is קידוש החדש (support ברייתא quoting ברייתא)
    - ii רבא: our version is יבר means קידוש on the day of עיבור (30th); if the next day (automatic) no need for 3
      - 1 Follows: קידוש if it didn't appear "on time", no need for קידוש, as the heavens have already "declared" it
    - iii עיבור: means קידוש on the day after עיבור; as per פלימו's opinion
    - iv עיבור שנה use of עיבור follows next phrase (עיבור שנה)
- but: no need for קידוש as per ר' אליעזר, who infers from v. 7 that we only sanctify years, not months III אליעזר 3: -3-5-7)
  - a ברייתא: method 3 decide whether to begin calculations; if 2 (or 3) agree to do so, 2 more join them for the deliberations; if 3 (or 4,5) decide to intercalate add 2 more for the declaration
    - i Note: 2 approaches to the symbolism of 3-5-7 (ברכת כהנים) OR the various numbers of ministers in מגילת אסתר)
  - emphasis on "invited" ברייתא only
    - i Story: עיבור שנה directed 7 to ascend to the loft for איבור שנה found 8 there he demanded that uninvited one leave
      - 1 Then: שמואל הקטן claimed that he just came to observe; ר"ג allowed him to stay
        - (a) Note: שמואל הקטן wasn't the uninvited one, but wanted to spare the other one being embarrassed
    - ii Examples: of those who learned from שמואל הקטן's behavior -
      - 1 בי was upset because someone had eaten garlic; ר' חייא got up and left, so they all left
        - (a) *Note*: he wasn't the guilty one, but wanted to protect "garlic eater" from embarrassment
      - 2 מקדש woman came to his בית מדרש and said that one of his תלמידים was מקדש her (בביאה)
        - (a) Note: מקדש wrote her a גע, as did all of his students (protected מקדש)
    - iii $\mathit{Model}\ \mathit{for}\ \mathit{v.}\ 9)\ \mathit{or}\ \mathsf{to}\ \mathsf{words}\ \mathsf{to}$ שכניה בן יחיאל שמאול (v. 9) or to משה (v. 10)
  - c Epilogue: praise for שמואל הקטן
    - i Comparison with ייבוה in בת קול , fingering הלל as "fitting for the שמואל הקטן → יבנה was repeated in שמואל הקטן
    - ii When he died: he prophesied martyr's death of ר"ג and רשב"ג and ר"ג ישמעאל כה"ג
      - 1 And: as הלט was eulogized and associated with אזרא הקטן שמואל, was eulogized and associated with הלל
      - 2 Note: they wanted to express a similar eulogy for ר' יהודה בן בבא, but we don't eulogize martyrs